

+ BENIZELE

I

Μιά θεία τύχη σ' ἔβγαλε Ὠραίο ἀγωνιστή
σὲ σιδερένια Κάστρα!
Σὲ κύλησε μιὰ Δύναμι Μεγάλῃ παλαιστή
ψηλάθε ἀπὸ τ' ἄστρα.

II

Προφήτη Σὲ προβόδισε μιὰ λάμψι ἐλπιδοφόρα
—Θεία φεγκοβολή Σου!—
κηρύσσοντας στὴν Ἄθρη κι' ἀμαρτημένη χώρα
τὴν Ἐντολή Σου!

III

Τριγύρα ἀστραποβόλησες, ξωμάχος μιᾶς Ἰδέας
—ὦ Κήρυγμα Μεγάλο!—
Στὸ ἓνα χέρι Σου ὁ Πυρσός —Ἐσὺ ὁ Προμηθεὺς—
κι' ἀστροπελέκι στ' ἄλλο!

IV

Καὶ κύλησε ἀπ' τὸ στόμα Σου ἡ Ἀλήθεια ἡ ὠμή
μιᾶς Πάναγνης Θρησκείας...
Στὸ πέρασμα Σου θρύψαλλα Ἀγάλματα Βωμοὶ
κάποιας παληᾶς Λατρείας.

V

Μὰ δὲν Σ' ἐπίστεψαν Τρανέ—ἄλλοι καὶ τρισαλλοί—
πὼς εἶπες τὴν ἀλήθεια...
Σ' ἐχλεύασαν Σ' ἐλόγγισαν Σοῦ πότισαν χολή
Σὲ Πρόδωσαν τὰ Πλήθια!

VI

Καὶ νά! Νεκρὸς μακρὰ ἀπὸ μᾶς διωγμένος πικραμένος
σὲ χώρα μακρυνή.
(Κι' ἓνας Λαός—ποῦ Σ' ἐδιώξε—σκληρὰ μετανοιωμένος
τώρα νά Σὲ θρηνη!)

VII

Τοῦ Μαρτυρίου τ' Ἄγιο τ' ἀκάνθινο Στεφάνι
Ἐπέλαμπε κι' Ὠραῖε.
Ποιὸ Ἐπέροχο ποιὸ Μάρτυρα καὶ ποιὸ Τρανὸ Σὲ Κάνει
Γλυκεῖέ μας Ναζωραῖε!